

Odôvodnenie:

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. mája 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Tpo 17/2020 z 12. marca 2020.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre pokračovací zločin neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa § 176 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. b), i) Trestného zákona a pre pokračovací prečin ohrozovania zdravia závadnými potravinami a inými predmetmi podľa § 168 ods. 1 a 2 s poukazom na § 138 písm. b), i) Trestného zákona.

Uznesením sp. zn. 48 Tp 7/2020 z 21. februára 2020 Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“) podľa § 87 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) vzal sťažovateľa do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku.

Proti predmetnému rozhodnutiu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej krajský súd rozhodol napadnutým uznesením sp. zn. 1 Tpo 17/2020 z 12. marca 2020 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podstatnom uvádza, že zo zápisnice z neverejného zasadnutia krajského súdu v jeho trestnej veci (vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 1 Tpo 17/2020), ktoré sa konalo 12. marca 2020, vyplýva skutočnosť, že o sťažovateľovej sťažnosti rozhodoval senát 1 To, ako aj skutočnosť, že zákonného sudcu senátu 1 To JUDr. Vladimíra Kuráka z dôvodu čerpania dovolenky pri rozhodovaní o sťažovateľovej sťažnosti zastúpila členka senátu 3 To JUDr. Adriana Gallová.

Sťažovateľ namieta, že k porušeniu ním označených práv došlo tým, že podľa jeho názoru krajský súd v jeho veci rozhodol:

- 1) v rozpore s náhodným výberom, keďže príslušný súdny spis okresného súdu sp. zn. 48 Tp 7/2020, ktorého súčasťou je aj súdny spis krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 17/2020, neobsahuje výpis z elektronickej podateľne krajského súdu, v dôsledku čoho nie je možné preskúmať, či bol pri pridelení trestnej veci sťažovateľa dodržaný náhodný výber v súlade s rozvrhom práce krajského súdu a či v jeho trestnej veci nemal rozhodovať iný trestný senát, čím by došlo k porušeniu sťažovateľovho práva na zákonného sudcu;
- 2) v rozpore s postupom pri pridelení rovnakých trestných vecí senátom, keďže z rozvrhu práce krajského súdu vyplýva, že rozhodovanie o opravných prostriedkoch podaných proti rozhodnutiam z prípravného konania v tej istej trestnej veci v súdnych registroch Tpo a Nto sa prideli, čo podľa názoru sťažovateľa znamená, že musí existovať potvrdenie o pridelení rozhodovania o sťažnosti sťažovateľa senátu 1 To, pričom senát 1 To rozhodoval okrem sťažnosti sťažovateľa aj o ďalších šiestich sťažnostiach podaných ostatnými obvinenými v trestnej veci sťažovateľa, avšak z príslušného súdneho spisu nie je možné určiť, ktorá z predmetných sťažností bola pridelená ako prvá, čo podľa názoru sťažovateľa vyvoláva „*dôvodné podozrenie*“, že krajský súd porušil sťažovateľovo právo na zákonného sudcu;
- 3) v nezákonne zloženom senáte, keďže o sťažovateľovej sťažnosti rozhodoval krajský súd v senáte 1 To v zložení senátu: JUDr. Pavol Polka (predseda senátu) a sudkyne JUDr. Monika Liptáková a JUDr. Adriana Gallová, členka senátu 3 To, ktorá zastupovala člena senátu 1 To JUDr. Vladimíra Kuráka, pričom podľa rozvrhu práce krajského súdu zastupujúceho člena senátu 1 To mal určiť riadiaci predseda zastupujúceho senátu, teda riadiaci predseda senátu 3 To JUDr. Vladimír Sučík,

alebo predseda súdu, avšak v príslušnom súdnom spise absentuje písomné rozhodnutie riadiaceho predsedu senátu 3 To JUDr. Vladimír Sučika alebo predsedu súdu o určení JUDr. Adriany Gallovej ako zastupujúceho člena senátu 1 To.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], nar... nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právoplatným uznesením krajského súdu v Žiline zo dňa 12. marca 2020, sp. zn. ITpo/17/2020, porušené bolo.

2. Zrušuje sa uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. marca 2020, sp. zn. ITpo/17/2020-416 a vec sa vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Krajský súd v Žiline je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 450,29,- Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ondrej Brláš... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

5. Dňa 22. júna 2020 bolo ústavnému súdu doručené doplnenie ústavnej sťažnosti sťažovateľa, v ktorom sťažovateľ v podstatnom uviedol, že obhajcovi obvineného [REDAKOVANÉ] krajský súd v odpovedi na jeho žiadosť o poskytnutie informácie týkajúcej sa rozhodovania o zastupovaní člena senátu 1 To JUDr. Vladimíra Kuráka členom senátu 3 To uviedol, že o zastupovaní sudcu senátu 1 To JUDr. Vladimíra Kuráka členom senátu 3 To JUDr. Adrianou Gallovou ústne rozhodol predseda senátu 3 To JUDr. Vladimír Sučík, pričom predmetné rozhodnutie nebolo vyhotovené v písomnej forme, čo krajský súd zdôvodnil tým, že takúto povinnosť mu neukladá žiadny právny predpis ani rozvrh práce.

Sťažovateľ v tejto súvislosti poukázal na § 51 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), podľa ktorého evidencia pridelenia vecí na prejednanie musí zabezpečovať takú možnosť kontroly, aby si každá osoba, ktorá má na veci právny záujem, mohla nazretím do spisu a evidenčných pomôcok preveriť pridelenie vecí

zákonnému sudcovi. Podľa názoru sťažovateľa v prípade, ak má byť rozhodnutie o pridelení veci zákonnému sudcovi kontrolovateľné, je nevyhnutné, aby bolo vyhotovené písomne.

Sťažovateľ zároveň upravil 2. bod petitu ústavnej sťažnosti, a to takto: „2. Zrušuje sa uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. marca 2020, sp. zn. 1Tpo/17/2020-416 a prikazuje sa Krajskému súdu v Žiline, aby [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody, [REDAKOVANÉ], neodkladne prepustil z väzby na slobodu.“

II.

Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

St'azovateľom označené referenčné právne normy

12. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

13. Podľa čl. 38 ods. 1 listiny nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

15. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľovo podanie je možné kvalifikovať ako ústavnú sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde.

16. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, resp. podľa čl. 38 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 17/2020 z 12. marca 2020.

Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu ním označených práv malo dôjsť absenciou výpisu z elektronickej podateľne krajského súdu, resp. absenciou evidenčných pomôcok v súdnom spise, na základe ktorých by bolo zrejmé, či bol v súlade s rozvrhom práce krajského súdu a) pri pridelovaní trestnej veci sťažovateľa dodržaný náhodný výber, b) zachovaný postup pri pridelovaní rovnakých trestných vecí senátom a či bolo c) rozhodnuté o zastúpení člena senátu 1 To členkou senátu 3 To.

17. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

18. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

19. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

20. Z už citovaného § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 59/2019).

21. Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu jeho práva na zákonného sudcu došlo tým, že v súdnom spise absentujú evidenčné pomôcky, na základe ktorých by sťažovateľ ako strana trestného konania, a teda osoba, ktorá má na veci právny záujem, mohol preveriť zákonnosť pridelenia trestnej veci sťažovateľa zákonnému sudcovi – senátu 1 To krajského súdu, ako aj zákonnosť zastúpenia člena senátu 1 To členkou senátu 3 To. Od tejto skutočnosti odvíja potom aj nezákonnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 17/2020 z 12. marca 2020, ktorým krajský súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa proti predmetnému uzneseniu okresného súdu.

22. Zásada zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Táto zásada je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolaní podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „*ad hoc*“ (m. m. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07).

23. Rozhodovanie vecí zákonným sudcom (aj súdom) je základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zákonnosť súdu musí byť okrem iného založená na jeho zložení. Súd zriadený zákonom musí byť teda obsadený zákonným spôsobom (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Buscarini v. San Marino* zo 4. 5. 2000).

24. V zmysle judikatúry ústavného súdu zákonným sudcom je sudca, ktorý spĺňa zákonom ustanovené podmienky na funkciu sudcu. Okrem toho za zákonného sudcu treba pokladať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce vecne a miestne príslušného súdu; ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v senáte (napr. I. ÚS 52/97, II. ÚS 47/99, II. ÚS 87/01, I. ÚS 115/02, III. ÚS 202/02, III. ÚS 116/06); ako aj sudcu, ktorému boli veci pridelené z dôvodu vylúčenia iného sudcu pre zaujatosť v zmysle § 31 a nasl. Trestného poriadku alebo pre iné ďalšie dôvody (II. ÚS 118/02, II. ÚS 119/02).

25. Podľa § 3 ods. 3 zákona o súdoch zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa ods. 4.

26. Podľa § 3 ods. 4 zákona o súdoch zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

27. Podľa § 3 ods. 10 zákona o súdoch súdy sú povinné používať pri výkone súdnictva, najmä pri pridelení a prerozdelení vecí, vedení súdnych registrov a vyhotovovaní rozhodnutí a iných písomností programové a technické prostriedky schválené Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

28. Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Hostujúcemu sudcovi sa nepridávajú veci v trestnoprávnej agende. Súdnym úradníkom sa pridávajú veci podľa rozvrhu práce tak, aby sa zabezpečilo ich rovnomerné zaťaženie a riadny chod súdu.

29. Podľa § 51 ods. 2 zákona o súdoch podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov.

30. Podľa § 51 ods. 7 zákona o súdoch ak vznikne náhla prekážka, ktorá bráni zákonnému sudcovi, ktorému bola vec pridelená, vykonávať úkony a rozhodovať vo veci po kratší čas ako šesť týždňov, vec bude pridelená sudcovi určenému rozvrhom práce na zastupovanie tohto zákonného sudcu; pridelenie sa vykonáva v čase, keď sa zistí náhla prekážka. Na účely tohto ustanovenia sa za náhlu prekážku v práci považuje aj čerpanie dovolenky.

31. Podľa § 51 ods. 10 zákona o súdoch súd vydá účastníkovi konania potvrdenie o prevzatí a pridelení vecí. Evidencia pridelenia vecí na prejednanie musí zabezpečovať takú možnosť kontroly, aby si každá osoba, ktorá má na veci právny záujem, mohla nazretím do spisu a evidenčných pomôcok preveriť pridelenie vecí zákonnému sudcovi.

32. S prihliadnutím na argumentáciu sťažovateľa ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti ustálil, že podstatu jeho námietok tvorí skutočnosť spočívajúca v absencii evidenčných pomôcok v súdnom spise, pomocou ktorých by bolo možné preveriť zákonnosť pridelenia trestnej veci sťažovateľa zákonnému sudcovi – senátu 1 To krajského súdu, ako aj zákonnosť zastúpenia člena senátu 1 To členkou senátu 3 To. Podľa názoru sťažovateľa z už citovaného § 51 ods. 10 zákona o súdoch v znení účinnom v relevantnom čase vyplýva, že sa takáto evidenčná pomôcka má v príslušnom súdnom spise nachádzať.

33. Aj keď ústavný súd neposkytuje výklad zákonov, čo vo svojej judikatúre už mnohokrát uviedol (napr. III. ÚS 461/2015, III. ÚS 637/2015, III. ÚS 65/2018), pretože sú to práve všeobecné súdy, ktoré sú primárne povolané interpretovať a aplikovať zákony v súvislosti s ich povolaním na rozhodovanie v občianskoprávných a trestných veciach (pozri čl. 142 ods. 1 ústavy), už zo samotného znenia § 51 ods. 10 zákona o súdoch je zjavné, že si toto ustanovenie sťažovateľ nevysvetľuje správne, pretože slovné spojenie „nazretím do spisu a evidenčných pomôcok“ nepredstavuje imperatív, aby tieto evidenčné pomôcky nevyhnutne boli súčasťou konkrétneho súdneho spisu (m. m. I. ÚS 74/2020).

34. Pre rozhodnutie ústavného súdu o aktuálnej ústavnej sťažnosti v tejto časti je však podstatná iná skutočnosť, a to, že od chýbajúceho údajov v súdnom spise tak, ako ho definuje sťažovateľ, o ktorého povinnosti byť prítomným v danom spise existuje dôvodná pochybnosť, nemožno bez ďalšieho odvodzovať porušenie základného práva na zákonného sudcu tak, ako ho má na mysli čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neuviedol žiadnu ústavnoprávne relevantnú skutočnosť spôsobilú vzbudiť reálnu pochybnosť o zákonnosti vo veci konajúceho senátu krajského súdu 1 To, resp. o zákonnosti zastúpenia člena senátu 1 To členkou senátu 3 To.

Sťažovateľ netvrdí, opierajúc sa o konkrétne okolnosti danej veci, že by jeho trestná vec nebola na krajskom súde pridelená v súlade s požiadavkami plynúcimi z § 51 ods. 1 a 2 zákona o súdoch, resp. že by člen senátu 1 To nebol zastúpený členkou senátu 3 To v súlade s požiadavkami plynúcimi z § 51 ods. 7 zákona o súdoch. Tvrdí len to, že o tom neexistuje v súdnom spise doklad. Sťažovateľova argumentácia je tak fakticky len v rovine podozrení, dohadov a hypotéz, že v jeho trestnej veci mohlo teoreticky dôjsť k porušeniu jeho práva na zákonného sudcu.

Akceptácii sťažovateľom použitej argumentácie tak bráni nesplnenie jeho povinnosti uniesť bremeno svojho tvrdenia vzťahujúceho sa na porušenie základného práva na zákonného sudcu v konaní pred ústavným súdom, zvlášť v prípade, keď je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom.

Inak povedané, ústavný súd nemohol založiť ústavnoprávny prieskum napadnutého rozhodnutia krajského súdu na tom, že sťažovateľ sa pred krajským súdom domáhal predloženia dokladu, ktorý by odstránil pochybnosti o zákonnosti pridelenia spisu, o ktorých však netvrdí a adekvátne nedosvedčuje, že vôbec (tieto pochybnosti) vznikli (m. m. I. ÚS 74/2020).

35. Ústavný súd vzhľadom na uvedené nepovažoval námietky sťažovateľa o porušení jeho základného práva na zákonného sudcu pri pridelení jeho trestnej veci senátu krajského súdu 1 To, resp. pri zastúpení člena senátu 1 To členkou senátu 3 To za opodstatnené.

36. Navyše, podľa názoru ústavného súdu pridelenie vecí pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom, ako to vyžaduje § 51 ods. 1 zákona o súdoch, o použití ktorých vo veci sťažovateľa nie je dôvodná pochybnosť, v spojení s rozvrhom práce krajského súdu na rok 2020 vrátane jeho dodatkov [ktorý je verejne dostupný (preto mal k nemu prístup aj sťažovateľ) a v ktorom sú pravidlá pridelenia spisov sudcom – senátom, ako aj pravidlá zastupovania sudcov jasne upravené] je garanciou dodržania zákonnosti tohto procesu, teda aj náhodnosťou pridelenia veci, a tým aj zachovania základného práva strán konania na zákonného sudcu (m. m. I. ÚS 74/2020).

37. Na základe uvedených skutočností a dôvodov, ako aj s prihliadnutím na svoju judikatúru, podľa ktorej možno za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa namietajúcu porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, resp. podľa čl. 38 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 17/2020 z 12. marca 2020 v rámci predbežného prerokovania odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

38. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu